

OKÓLNIK

35/2016

KURII DIECEZJALNEJ PŁOCKIEJ

Płock – dnia 16 grudnia 2016 r.

164

SŁOWO ZACHĘTY BISKUPA PIOTRA LIBERY PRZED UROCZYSTOŚCIĄ OBJAWIENIA PAŃSKIEGO I ORSZAKIEM TRZECH KRÓLI

1. Dla Dekanatów Płockiego Wschodniego i Płockiego Zachodniego:

Kochani Bracia i Siostry!

Dnia 6 stycznia będziemy obchodzili uroczystość Objawienia Pańskiego. Tego dnia, już po raz szósty, ulicami Płocka przejdzie Orszak Trzech Króli. Hasłem tegorocznego wędrowania będą słowa św. Franciszka: „Pokój i dobro”, które Papież Franciszek przypomina nam w swoim nauczaniu.

Zapraszam serdecznie wszystkich mieszkańców Płocka do włączenia się w Orszak Trzech Króli. Rozpocznemy go w piątek 6 stycznia 2017 r. o godz. 11.00 przed pomnikiem św. Jana Pawła II przy Bazylice Katedralnej, skąd ulicami: Tumską, Kościuszki, Placem Obrońców Warszawy, Kolegialną i Słoneczną pójdziemy do parafii pw. św. Józefa. Od Maryi, która patronuje Katedrze, z Nowonarodzonym Jezusem, idziemy do św. Józefa, Opiekuna Świętej Rodziny. Tam na zakończenie Orszaku, w kościele parafialnym, będzie odprawiona Msza św.

Przyjdźcie, proszę, na Orszak! Pragnę spotkać całe Wasze rodziny: dzieci, rodziców, dziadków! Niech będzie to okazja do wspólnego świętowania, śpiewania kolęd i dzielenia się wiarą oraz modlitwy za nasze rodziny.

Na czas przygotowań do Orszaku jego Organizatorom i Wam wszystkim z serca błogosławię: w imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego. Amen.

Płock, dnia 16 grudnia 2016 r.

Wasz Biskup Piotr

ZARZĄDZENIE: Słowo Biskupa Piotra proszę odczytać wiernym z parafii w dekanatach Płockim Wschodnim i Płockim Zachodnim w niedzielę 1 stycznia 2017 r., podczas wszystkich Mszy św., w ramach ogłoszeń parafialnych.

Płock, dnia 16 grudnia 2016 r.

† *Mirosław Milewski*
Wikariusz Generalny

2. Dla pozostałych dekanatów Diecezji Płockiej:

Kochani Bracia i Siostry!

W piątek 6 stycznia będziemy obchodzili uroczystość Objawienia Pańskiego. Tego dnia w modlitwach polecamy dzieło misyjne Kościoła. W mieście Płocku odbędzie się

szósty Orszak Trzech Króli, który przejdzie uroczyście od Bazyliki Katedralnej do parafii pw. św. Józefa. Wiem, że podobne Orszaki odbędą się w wielu innych parafiach naszej diecezji. Zachęcam Was serdecznie do udziału w tych inicjatywach. Pójdźcie z Trzema Królami śpiewać kolędy i pokazać radość chrześcijańskiej wiary! Niech całe Wasze rodziny doświadczą tego dnia pokoju i ciepła z bycia razem!

Na czas radosnego świętowania Objawienia Pańskiego i organizowane Orszaki Trzech Króli z serca Wam wszystkim błogosławię: w imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego. Amen.

Płock, dnia 16 grudnia 2016 r.

Wasz Biskup Piotr

ZARZĄDZENIE: Słowo Biskupa Piotra proszę odczytać wiernym w niedzielę 1 stycznia 2017 r., podczas wszystkich Mszy św., w ramach ogłoszeń parafialnych.

Płock, dnia 16 grudnia 2016 r.

† *Mirosław Milewski*
Wikariusz Generalny

165

LIST REKTORA WYŻSZEGO SEMINARIUM DUCHOWNEGO W PŁOCKU NA BOŻE NARODZENIE 2016 ROKU

Siostry i Bracia!

Święta Bożego Narodzenia tworzą niepowtarzalny klimat. Oto trud codziennego życia z jego troskami, niepowodzeniami i kłopotami zostaje przewyciężony przez nadzieję i radość płynącą z betlejemskiego żłóbka. Ten niezwykły czas jeszcze bardziej otwiera nasze serca na Boga, który pragnie odsłonić Swoje oblicze w Jezusie. Jakże skromną „oprawę” miały Jego narodziny: uboga stajenka, żłóbek, obecność zwierząt. Zbawiciel przyszedł na świat w głębokiej ciszy nocy, kiedy świat pogrążony był we śnie. Jego Matka była młodziutką kobietą, która na co dzień pragnęła być służebnicą Pana i dzieliła los wielu innych niewiast – ciężko pracowała, doświadczała losu wielu matek, które u boku swych mężów troszczyły się o dom i dzieci. Również postawa św. Józefa wpisywała się w ten klimat szarej codzienności. Jego troska o brzemienną małżonkę, a potem rola wychowawcy, pomagała Jezusowi czynić postępy w mądrości, w latach i w łasce u Boga i u ludzi (Łk 2,52).

Dzisiaj coraz trudniej jest dotrzeć do ludzkich serc z radosną nowiną, że Bóg stał się człowiekiem i zamieszkał między nami, zwykłymi ludźmi. Wiele spośród naszych sióstr i braci nie czuwa już i nie wygląda na przyjście Pana. Nasyceni dobrami materialnymi i przekonani o własnej samowystarczalności, przestają słuchać głosu Boga i budują świat pozbawiony nadziei. Coraz większa duchowa pustynia nie tylko nie sprzyja zawiązywaniu się trwałych i wiernych małżeństw, ale również budzeniu powołań do życia kapłańskiego i zakonnego.

Kościół nieustannie głosi, że powołanie rodzi się w rodzinie i w parafii — wspólnocie ludzi wierzących. To rodzina jest pierwszym środowiskiem, które uczy otwierać się na głos Bożego wezwania. Jej rola z pozoru może się wydawać mało istotna i słabo dostrzegalna. Jednak wielu kapłanów wyznaje, że właśnie rodzina była dla nich najważniejszym środowiskiem, w którym odkrywali swoje powołanie. Pięknie pisze o tym św. Jan Paweł II w książce „Dar i tajemnica”: „W jakimś sensie [do odkrycia mojego powołania]

przyczynili się Rodzice (...), a zwłaszcza mój Ojciec, który wcześniej owdowiał. Matkę straciłem jeszcze przed Pierwszą Komunią św. w wieku 9 lat i dlatego mniej ją pamiętam i mniej jestem świadom jej wkładu w moje wychowanie religijne, a był on z pewnością bardzo duży. Po jej śmierci, a następnie po śmierci mojego starszego Brata, zostaliśmy we dwójkę z Ojcem. Mogłem na co dzień obserwować jego życie (...). Nieraz zdarzało mi się budzić w nocy i wtedy zastawałem mojego Ojca na kolanach, tak jak na kolanach widywałem go zawsze w kościele parafialnym. Nigdy nie mówiliśmy ze sobą o powołaniu kapłańskim, ale ten przykład mojego Ojca był jakimś pierwszym domowym seminarium”.

Tak, Drodzy Rodzice! Wasz przykład, Wasze życie religijne, prosta modlitwa i gorliwość, to pierwsze Seminarium! Dając prawdziwe świadectwo wiary i dzieląc się troskami dnia codziennego, wskazujecie na głębszy wymiar ludzkiego życia, przygotowujecie swoich synów do składania bezinteresownego daru z siebie w kapłaństwie. Owszem, ich wybór drogi kapłańskiej może okazać się dla Was trudnym doświadczeniem, szczególnie gdy macie jedno lub dwoje dzieci. Może zrodzić się wtedy w Was „zazdrosna” miłość, gdyż zupełnie inaczej widzicie przyszłość Waszego syna; pragniecie, aby założył rodzinę; chcecie mieć wnuczeta i liczycie na jego synowską opiekę u schyłku życia. Pragnienia te, same w sobie, są dobre. Nie może jednak zabraknąć Wam otwartości na inny wybór, dokonywany przez Wasze dziecko. Jeśli Wasza postawa jest zdominowana przez obawy o swoją przyszłość i syna, wówczas łaska powołania nie przebije się do serca młodego człowieka. Więcej, zniechęcany przez swoich najbliższych, może on nie odpowiedzieć na Jezusowe wezwanie: „Pójdź za mną! „.

Drugą, jakże ważną wspólnotą, w której dojrzewają myśli o powołaniu kapłańskim czy zakonnym, jest parafia. Myśli te rodzą się i dojrzewają często z fascynacji zaangażowaniem i bezinteresowną posługą księdza proboszcza czy wikariusza, a także głębokim życiem religijnym sąsiadów, znajomych, rówieśników czy osób starszych i chorych. Czasami bywa i tak, że droga ku kapłaństwu zaczyna się znacznie wcześniej i niepozornie – przez dziecięce zaangażowanie w liturgiczną służbę ołtarza (ministranci, schola), przynależność do ruchów kościelnych albo zwykłą zachętę do włączenia się w jakieś dzieło prowadzone przez parafię. Tylko tyle i aż tyle! Dlatego zarówno wierni świeccy jak i kapłani muszą przejąć się dogłębnie troską o nowe powołania. Tak, to jest zadanie dla wszystkich członków Kościoła – zachęcać, ukazywać piękno powołania i wskazywać, że wierni potrzebują kapłanów.

Siostry i Bracia! Z całego serca pragnę Wam podziękować za wiele przejawów życzliwości i wsparcia, jakiego doznaje od Was wspólnota seminaryjna. Jestem wdzięczny za wszelką pomoc materialną i duchową, która tak bardzo jest nam potrzebna. Pamiętając o Was w naszych modlitwach, prosimy: bądźcie otwarci na Boże działanie w Waszych rodzinach i wspólnotach parafialnych. Niech święta Bożego Narodzenia jeszcze raz uświadomią Wam, że głoszenie radosnej nowiny, że Bóg przyszedł na świat, aby nas zbawić, potrzebuje kapłańskich ust, dłoni i serc. Oby ich nigdy nie zabrakło! Dziękuję Księżom Proboszczom i Wikariuszom za pomoc świadczoną Seminarium oraz mądre i dojrzałe towarzyszenie tym, którzy szukają pomocy w rozeznaniu swojej życiowej drogi. Niech Boża Dziecina wszystkim Wam błogosławi, otacza opieką i udziela potrzebnych łask w Nowym Roku.

Płock, dnia 16 grudnia 2016 r.

Ks. Marek Jarosz
Rektor WSD w Płocku

ZARZĄDZENIE: List rektora WSD, proszę odczytać wiernym w drugi dzień oktawy Narodzenia Pańskiego, w święto św. Szczepana 26 grudnia br., w ramach kazania, podczas wszystkich Mszy św.

Płock, dnia 16 grudnia 2016 r.

† *Miroslaw Milewski*
Wikariusz Generalny

166

KOMUNIKAT DIECEZJALNEGO DUSZPASTERZA RODZIN

Kwartalne dni modlitw za rodziny

Do czasu reformy liturgicznej była w Kościele katolickim tradycja *Suchych dni*, czyli kwartalnych dni modlitw i postu, powiązanych z czterema porami roku. Po reformie Kalendarza Liturgicznego obchodzimy kwartalne dni modlitw, które zimą poświęcone są tematowi chrześcijańskiego życia rodzin. Środa, piątek i sobota po Trzeciej Niedzieli Adwentu są dla nas zaproszeniem do takiej modlitwy.

„W dni modlitw błagalnych i dni kwartalne Kościół modli się do Boga w różnych potrzebach ludzi, zwłaszcza o dobre urodzaje i o błogosławieństwo w pracy, i publicznie składa Bogu dzięki” („Ogólne normy Roku Liturgicznego i Kalendarza”, n. 45).

Zapraszam zatem do włączenia tej intencji w Modlitwę wiernych w wymienionych dniach trzeciego tygodnia Adwentu. Formularze mszalne wziąć najlepiej z dnia okresu Adwentu, choć przed 17 grudnia można także posłużyć się np. Mszą za rodzinę, MR, ss. 175”-176” lub Mszą za krewnych i przyjaciół, MR, ss. 176”-177” albo Mszą ze święta Świętej Rodziny, MR, s. 37.

Po Mszy św. w tych dniach można odmówić podaną niżej modlitwę św. Jana Pawła II za rodziny:

Boże, od którego pochodzi
wszelkie ojcostwo w niebie i na ziemi,
Ojcze, który jesteś Miłością i Życiem,
spraw, aby każda ludzka rodzina na ziemi
przez Twego Syna, Jezusa Chrystusa,
„narodzonego z Niewiasty”,
i przez Ducha Świętego
stawała się prawdziwym przybytkiem życia i miłości
dla coraz to nowych pokoleń.
Spraw, aby Twoja łaska
kierowała myśli i uczynki małżonków
ku dobru ich własnych rodzin i wszystkich rodzin na świecie
Spraw, aby młode pokolenie
znajdowało w rodzinach mocne oparcie
dla swego człowieczeństwa
i jego rozwoju w prawdzie i miłości.
Spraw, aby miłość
umacniana łaską Sakramentu Małżeństwa
okazywała się mocniejsza
od wszelkich słabości i kryzysów,
przez jakie nieraz przechodzą nasze rodziny.

Spraw wreszcie – błagamy Cię o to
za pośrednictwem Świętej Rodziny z Nazaretu –
ażeby Kościół wśród wszystkich narodów ziemi
mógł owocnie spełniać swe posłannictwo
w rodzinach i poprzez rodziny.
Przez Chrystusa Pana naszego,
który jest Drogą, Prawdą i Życiem
na wieki wieków. Amen.

(Anioł Pański, Watykan, 27 grudnia 1981 r.)

Płock, dnia 9 grudnia 2016 r.

Ks. Wojciech Kućko
Diecezjalny Duszpasterz Rodzin

167

OŚWIADCZENIE RADY SPOŁECZNEJ PRZY BISKUPIE PŁOCKIM

„Duszpasterska i społeczna troska o rodziny na Mazowszu”

1. Realizując zalecenia 43 Synodu Diecezji Płockiej oraz wsłuchując się w żarliwą prośbę papieża Franciszka, dotyczącą obrony rodziny (adhortacja apostolska *Amoris laetitia*), Kościół Płocki podejmuje w nowym roku duszpasterskim doniosłą inicjatywę duszpasterską, której celem jest poprawa kondycji duchowej, moralnej i społecznej rodzin żyjących na Mazowszu. Dał temu wyraz Biskup Płocki w *Liście na rozpoczęcie nowego roku liturgicznego i duszpasterskiego* [2016/17]. Biskup Piotr Libera nie tylko podkreślił znaczenie małżeńskiej i rodzinnej ewangelizacji, ale wskazał wspólnoty parafialne i katolickie organizacje prorodzinne, które powinny podjąć działania przewyżające kryzys rodzin. W Diecezji Płockiej ogólnopolski program duszpasterski – *Idźcie i głoscie nowy rok tajemnic Pana realizuje się w rodzinie i poprzez rodzinę*.

2. Dzieje się to w czasie, gdy w Polsce dochodzi do znaczącej zmiany w polityce prorodzinnej. Rada Społeczna pozytywnie ocenia działania wspierające rodzinę oraz apeluje do wszystkich sił politycznych i społecznych, by politykę prorodzinną wyłączyć z walki politycznej i ideologicznej. Deklarujemy gotowość do współpracy z wszystkimi, których celem jest polityka prorodzinną, powszechna, progresywna i neutralna (Księga Synodalna *Gdzie jest Bóg, tam jest przyszłość. 43 Synod Diecezji Płockiej, Płock 2015, s. 146, nr 65*).

3. Płocki model duszpasterstwa rodzin prezentuje duszpasterstwo pozytywne, gościnne, umożliwiające stopniowe pogłębianie wymagań Ewangelii. Szczególne uznanie należy się tym małżonkom i rodzicom, którzy budują Kościół domowy, po chrześcijańsku rozwiązują kryzysy rodzinne, troszczą się tak samo o wychowanie własnych dzieci, jak i znajdują czas na aktywne uczestnictwo w Parafialnych Radach Duszpasterskich, Stowarzyszeniu Rodzin Katolickich, Kościele Domowym, Ruchu Rodzin Nazaretańskich, Akcji Katolickiej, Wspólnocie Trudnych Małżeństw „Sychar”.

4. Szczególną rolę w duszpasterstwie rodzin mają do spełnienia osoby starsze, w tym dziadkowie i babcie. Jako prawdziwi nauczyciele mądrości, tradycji rodzinnych i wartości chrześcijańskich, zasługują na wdzięczność i szacunek. Zapełniając przedziały między pokoleniami, łączą dzieci i młodzież z historią własnych rodzin i parafii, Mazowsza i Polski. Doznając szacunku od dzieci i wnuków, ułatwiają młodym pokoleniom *zakorzenienie się w glebie zbiorowej historii* (por. *Amoris laetitia*, nr 193).

5. W tym kontekście ważne jest precyzyjne zdefiniowanie przyczyn współczesnego kryzysu rodziny. Identyfikując je na poziomie kulturowym, społecznym i gospodarczym,

trzeba wymienić kulturę tymczasowości, konsumpcji, nastawienie egoistyczne. Nie można przeoczyć dużej liczby dzieci wychowywanych przez jednego z rodziców, a także ubóstwa w wielu rodzinach, braku mieszkań i problemów związanych z emigracją rodziców. Papież Franciszek zwraca uwagę na szczególne wyzwania związane z cierpieniem migrantów, handlem dziećmi, prostytutką, przemocą w rodzinie, szczególnie wobec kobiet, tragicznymi konsekwencjami braku ojca w rodzinie.

6. Krytycznie należy podejść do niebezpieczeństw wynikających z ideologii *gender* i skutków rewolucji seksualnej, zwłaszcza pornografii. W tym kontekście wysiłek edukacyjny, pedagogiczny i medyczny w obronie życia i integralnie pojętego wychowania seksualnego powinien znaleźć swoje odbicie w trosce o poradnie rodzinne przy parafiach, specjalistyczne centra pomocy rodzinie w byłych miastach powiatowych, domy samotnej matki, stworzenie ośrodka opiekuńczo-adopcyjnego w Płocku czy w działalności Centrum Psychologiczno-Pastoralnego *Metanoia*.

7. Członkowie Rady Społecznej zwracają uwagę na chrześcijański styl pracy w tych ośrodkach. Polega on na gotowości do współpracy z ludźmi dobrej woli, którym leży na sercu dobro rodzin, dzieci, matek i ojców, osób w podeszłym wieku. Oznacza to także współpracę z samorządami, władzami lokalnymi, Kościołami siostrzanymi. Członkowie Rady Społecznej zwracają uwagę na możliwości, jakie stworzyła *Ustawa z dnia 9 czerwca 2011 r. o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej*. Nakłada ona na jednostki samorządu terytorialnego oraz organy administracji rządowej obowiązek wspierania rodzin przeżywających trudności. Na naczelnym miejscu wymienia się tu współpracę z Kościołami i związkami wyznaniowymi.

8. Wśród tych, którzy potrzebują wsparcia duchowego, są też osoby żyjące w związkach niesakramentalnych. *Towarzystwo duszpasterskie* tym osobom, o którym mówi papież Franciszek, płocki Synod poleca realizować w 12 ośrodkach duszpasterskich [Płock, Ciechanów, Mława, Płońsk, Pułtusk, Sierpc, Przasnysz, Maków Mazowiecki, Gostynin, Rypin, Żuromin, Dobrzyń n. Drwęcą]. Członkowie Rady Społecznej wyrażają wdzięczność papieżowi Franciszkowi nie tylko za dostrzeżenie problemów chrześcijan żyjących w związkach niesakramentalnych, ale i zobowiązanie struktur kościelnych do duchowej, prawnej i psychologicznej pomocy takim osobom.

9. Członkowie Rady Społecznej żywią głębokie przekonanie, że duszpasterska troska o rodzinę w Diecezji Płockiej pozwoli odkrywać te siły, które zrodziła tajemnica Bożego Narodzenia i tajemnica Nazaretu. Niech więc *Nazaret przypomina (...), czym jest rodzina, czym jest komunია miłości, jej surowe i proste piękno, jej święty i nienaruszalny charakter. Niech pozwoli zobaczyć, jak (...) niezastąpione jest wychowanie w rodzinie, niech nauczy (...), że w sferze społecznej ma ono pierwszorzędne i nieznurównane znaczenie* (Paweł VI, *Przemówienie w Nazarecie*, 5 stycznia 1964 r.).

Płock, dnia 15 grudnia 2016 r.

Ks. prof. dr hab. Ireneusz Mroczkowski
Przewodniczący Rady Społecznej przy Biskupie Płockim

Kuria Diecezjalna Płocka
Płock, dnia 16 grudnia 2016 r.
Nr 2857/2016

Ks. Piotr Orzyński

Za zgodność